

रोमले दर्शन स्थापित गर्दछ - नम्बर नौ

आधारहरूलाई अस्वीकार गर्दै: 'दैनिक' सम्बन्धी विवाद र एड्भेन्टिस्ट अगमवाणीमा सत्यलाई नकार्नुका परिणामहरू

Jeff Pippenger

2024-08-21

हामी हाल रोमका विभिन्न प्रतीकहरूसम्बन्धी एड्भेन्ट इतिहासभित्र भएका विवादहरूको भविष्यसूचक रेखालाई सम्बोधन गरिरहेका छौं। हामी अहिले दानिएलको पुस्तकमा उल्लिखित "दैनिक" विषयलाई सम्बोधन गरिरहेका छौं। त्यो विवादले एड्भेन्टवादका आधारहरूको अस्वीकार, भविष्यवाणीको आत्माको अधिकारको अस्वीकार, तथा परमेश्वरद्वारा चुनिएका दूतको अस्वीकारलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। मिलरको कार्यलाई अस्वीकार गर्नुले स्वर्गीय स्वर्गदूतहरूद्वारा मिलरलाई दिइएको निर्देशनको अस्वीकारलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ; ती स्वर्गदूतहरूले सन् १७९८ मा दानिएलको पुस्तक खोलेपछि ज्ञानको वृद्धिद्वारा उत्पन्न सन्देशबारे मिलरलाई उनको बुझाइसम्म डोच्याएका थिए।

दोस्रो थिस्सलोनिकीमा पापीय सत्तालाई प्रकट हुनबाट रोकेको शक्ति (पैगन रोम) लाई चिनाउने सत्यलाई अस्वीकार गर्नेहरूले सत्यलाई प्रेम गर्दैनन् भन्ने प्रकट गर्छन्, र सत्यप्रतिको प्रेमलाई अस्वीकार गरेको कारण तिनीहरूले एउटा झूट ग्रहण गर्छन्। त्यसपछि त्यो झूटले तिनीहरूमाथि प्रबल भ्रम ल्याउँछ। झूट कारण हो, र तिनीहरूले प्राप्त गर्ने प्रबल भ्रम त्यसको परिणाम हो। सत्यप्रतिको प्रेमको अभाव तिनीहरूको प्रेरणा हो। झूटले परम सत्यमा विश्वास गर्नेहरूका विपरीत, बाइबलीय सिद्धान्तको बहुलतावादी स्वीकारको छनौटलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। यही कारणले यशैयाद्वारा प्रस्तुत गरिएको पावलको प्रबल भ्रमलाई केवल एउटा भ्रमको रूपमा होइन, भ्रमहरूका रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। अर्को वर्ग तिनीहरू हुन् जसले सत्यलाई प्रेम गर्छन्, परम सत्यको पूर्वधारणालाई स्वीकार गर्छन्, र यशैयाद्वारा परमेश्वरको वचनमा थरथर काँप्नेहरूका रूपमा चिनाइएका छन्।

परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, स्वर्ग मेरो सिंहासन हो, र पृथ्वी मेरो पाउदान हो; तिमीहरूले मेरो लागि बनाउने घर कहाँ छ? र मेरो विश्रामको स्थान कहाँ छ? किनकि यी सबै कुराहरू मेरो आफ्नै हातले बनाएका हुन्, र यी सबै अस्तित्वमा आए, परमप्रभु भन्नुहुन्छ; तर म त्यस मानिसतिर दृष्टि गर्नेछु जो दीन छ, र खेदित आत्माको छ, र मेरो वचनमा थरथर काँप्छ। जसले गोरु मार्छ, त्यो मानौं मानिसलाई नै मार्छ; जसले थुमाको बलि चढाउँछ, त्यो मानौं कुकुरको घाँटी काट्छ; जसले अन्नबलि चढाउँछ, त्यो मानौं सुँगुरको रगत चढाउँछ; जसले धूप बाल्छ, त्यो मानौं मूर्तिलाई आशीर्वाद दिन्छ। हो, तिनीहरूले आफ्नै मार्गहरू रोजेका छन्, र तिनीहरूको प्राण आफ्ना घृणित कर्महरूमा प्रसन्न हुन्छ। म पनि तिनीहरूको भ्रम नै रोज्नेछु, र तिनीहरूका डरहरू तिनीहरूमाथि ल्याउनेछु; किनकि जब मैले बोलाएँ, कसैले उत्तर दिएन; जब मैले बोलेँ, तिनीहरूले सुनेनन्; बरु तिनीहरूले मेरा आँखाअगाडि दुष्ट काम गरे, र मैले रुचि नगरेको कुरालाई रोजे। परमप्रभुको वचन सुन, हे तिमीहरू जो उहाँको वचनमा थरथर काँप्छौ; तिमीहरूका भाइहरू, जसले तिमीहरूलाई घृणा गरे, जसले मेरो नामको खातिर तिमीहरूलाई निकालिदिए, तिनीहरूले भने, "परमप्रभुको महिमा होस्"; तर उहाँ तिमीहरूको आनन्दका लागि प्रकट हुनुहुनेछ, र तिनीहरू लज्जित हुनेछन्। यशैया ६६:१-५.

जो परमेश्वरको वचनको भयले थरथर काम्छन्, तिनीहरू इस्राएलका बहिष्कृतहरू हुन्, जो अन्तिम दिनहरूमा ध्वजाको रूपमा चित्रित गरिएका हुन्।

अनि उहाँले राष्ट्रहरूका लागि एउटा ध्वजा उठाउनुहुनेछ, र इस्राएलका बहिष्कृतहरूलाई भेला गर्नुहुनेछ, र पृथ्वीका चारै कुनाबाट यहूदाका तितरबितर पारिएकाहरूलाई एकत्र गर्नुहुनेछ। यशैया ११:१२.

परमेश्वरले स्पष्ट गर्नुहुन्छ कि जस समूहले भ्रष्ट भेंटहरू चढाइरहेको छ र आफूहरूले बनाएको भनी दाबी गर्छ, वास्तवमा त्यो घर उहाँले नै बनाउनुभएको हो। "परमप्रभुको मन्दिर यही हो" भनी घोषणा गर्दा उनीहरूले भरोसा गर्ने

घर त्यही हो।

परमप्रभुको भवनको ढोकामा उभिएर त्यहाँ यो वचन प्रचार गर, र भन, हे यहूदाका सबै जनहो, जो परमप्रभुको आराधना गर्न यी ढोकाहरूबाट भित्र प्रवेश गर्दछौ, परमप्रभुको वचन सुन। सेनाहरूका परमप्रभु, इसाएलका परमेश्वर, यसो भन्नुहुन्छ: आफ्ना चालचलन र आफ्ना कामहरू सुधार; तब म तिमीहरूलाई यस स्थानमा बसोबास गर्न दिनेछु। यी झूटा वचनहरूमा भरोसा नगर, यसो भन्दै, 'परमप्रभुको मन्दिर, परमप्रभुको मन्दिर, परमप्रभुको मन्दिर—यी नै हुन्।' यर्मिया ७:२-४।

झूटो वचनहरूमा “भरोसा” गर्नेहरू भनेका ती हुन्, जसले झूटलाई विश्वास गर्छन्। प्रभुले निर्माण गर्नुभएको घर उहाँले नै बनाउनुभएको जगमाथि खडा गरिएको थियो। जब परमेश्वरले बोलाउनुभयो, तब उत्तर दिन इन्कार गर्ने वर्गले आफ्नै बाटाहरू छाने र घिनलाग्दा कुराहरूमा आनन्द माने। तिनीहरूले “बाटाहरू” र “घिनलाग्दा कुराहरू” बहुवचनमा छाने, जबकि यर्मियाले भनेका थिए कि भित्र हिँड्नका लागि केवल एउटै बाटो थियो।

परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: मार्गहरूमा उभिएर हेर, र पुराना बाटाहरूका विषयमा सोध, असल बाटो कहाँ छ; त्यसैमा हिँड, अनि तिमीहरूका प्राणले विश्राम पाउनेछन्। तर तिनीहरूले भने, “हामी त्यसमा हिँड्नेछैनौं।” फेरि मैले तिमीहरूमाथि पहेरेदारहरू खडा गरें, यसो भन्दै, “तुरहीको आवाज सुन।” तर तिनीहरूले भने, “हामी सुन्नेछैनौं।” यसकारण, हे राष्ट्रहरू, सुन; र हे सभासमूह, तिनीहरूका बीचमा के छ, त्यो जान। हे पृथ्वी, सुन: हेर, म यस प्रजामाथि विपत्ति ल्याउनेछु, अर्थात् तिनीहरूका विचारहरूको फल, किनकि तिनीहरूले मेरा वचन सुनेनन्, न त मेरो व्यवस्थालाई नै; बरु त्यसलाई अस्वीकार गरे। शेबाबाट मेरो निम्ति धूप, र टाढाको देशबाट सुगन्धित लौरो किन ल्याइन्छ? तिमीहरूका होमबलिहरू ग्राह्य छैनन्, न त तिमीहरूका बलिदानहरू मलाई प्रिय छन्। यर्मिया ६:१६-२०।

पन्ध्रौँ अध्यायमा, यर्मियाले त्यो दुष्ट मण्डलीलाई—जसले कान हुँदाहुँदै पनि सुनेन—“ठट्टा गर्नेहरूको सभा” भनी सम्बोधन गर्छन्। पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूको इतिहासमा, र फेरि तेस्रो स्वर्गदूतको इतिहासमा पनि, यस मण्डलीलाई एक “पहेरेदार” दिइयो, तर तिनीहरूले असल मार्गमा, अर्थात् प्राचीन बाटाहरूमा, हिँड्न इन्कार गरे। बरु, तिनीहरू “बाटाहरू” मा हिँडे। यसै कारणले, यशैयाले परमेश्वरले अनेक भ्रमहरू छान्नुहुनेछ भनी चिन्हित गर्छन्, किनकि तिनीहरूले प्राचीन बाटाहरूको निरपेक्ष मार्गको सट्टा झूटा मार्गहरूको बहुवचनता छाने। यशैयाको साक्ष्यमा जस्तै, ठट्टा गर्नेहरूको सभाको आराधना प्रभुद्वारा अस्वीकार गरिन्छ। सिस्टर ह्याइटले यशैयाका बहुवचन भ्रमहरूलाई पावलको प्रबल भ्रमसँग प्रत्यक्ष रूपमा सम्बन्धित गर्नुहुन्छ, र उहाँले यसलाई आधारभूत सत्यहरूको अस्वीकृतिको सन्दर्भमा राख्नुहुन्छ—त्यही आधार, जसमा प्रभुले आफ्नो घर निर्माण गर्नुभयो र निर्माण गर्नुहुन्छ।

“जो सतह मुनिको देख्छ, जसले सबै मानिसहरूको हृदय पढ्छ, उहाँ महान् ज्योति पाएकाहरूको विषयमा यसो भन्नुहुन्छ: ‘तिनीहरू आफ्नो नैतिक तथा आत्मिक अवस्थाका कारण पीडित र स्तब्ध भएका छैनन्।’ हो, तिनीहरूले आफ्नै मार्गहरू छानेका छन्, र तिनीहरूको प्राण तिनीहरूका घृणित कामहरूमा प्रसन्न हुन्छ। ‘म पनि तिनीहरूको भ्रम छान्नेछु, र तिनीहरूमाथि तिनीहरूका डरहरू ल्याउनेछु; किनकि जब मैले बोलाएँ, कसैले उत्तर दिएन; जब मैले बोलेँ, तिनीहरूले सुनेनन्; तर तिनीहरूले मेरा आँखाको सामु दुष्टता गरे, र त्यही कुरा छाने जसमा म प्रसन्न थिइनँ।’ ‘परमेश्वरले तिनीहरूलाई प्रबल भ्रम पठाउनुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले झूटमा विश्वास गरून्,’ किनकि ‘तिनीहरूले सत्यको प्रेम ग्रहण गरेनन्, ताकि तिनीहरू उद्धार पाऊन्,’ ‘तर अधर्ममा आनन्द माने।’ यशैया ६६:३, ४; २ थिस्सलोनिकी २:११, १०, १२।

“स्वर्गीय शिक्षकले सोध्नुभयो: ‘तिमीहरू ठीक जगमाथि निर्माण गरिरहेका छौ र परमेश्वरले तिमीहरूका कामहरू स्वीकार गर्नुहुन्छ भन्ने ढोंगभन्दा मनलाई बहकाउने अझ प्रबल भ्रम के हुन सक्छ, जबकि वास्तविकतामा तिमीहरू सांसारिक नीतिअनुसार धेरै कुराहरू गरिरहेका छौ र यहोवाको विरुद्ध पाप गरिरहेका छौ? आह, यो ठूलो छल हो, मनमोहक भ्रम हो, जसले ती मानिसहरूको मनलाई आफ्नो वशमा पार्छ, जसले एक समय सत्यलाई चिनेका थिए, तर भक्तिको स्वरूपलाई त्यसको आत्मा र शक्तिको स्थानमा गलत ठान्छन्; जब तिनीहरू आफूलाई धनी, सम्पत्तिले परिपूर्ण, र कुनै कुराको खाँचो नभएको ठान्छन्, जबकि वास्तविकतामा

तिनीहरूलाई सबै कुराको खाँचो परेको हुन्छ।”

“आफ्ना वस्त्रहरू निष्कलङ्क राखिरहेका आफ्ना विश्वासी सेवकहरूतर्फ परमेश्वर बदलिनुभएको छैन। तर धेरै जनाले, ‘शान्ति र सुरक्षा,’ भनेर कराइरहेका छन्, जब कि तिनीहरूमाथि अचानक विनाश आइरहेको छ। जबसम्म पूर्ण पश्चात्ताप हुँदैन, जबसम्म मानिसहरूले स्वीकारोक्तिद्वारा आफ्ना हृदयहरू नम्र बनाउँदैनन् र सत्यलाई येशूमा भएझैं ग्रहण गर्दैनन्, तिनीहरू कहिल्यै स्वर्गमा प्रवेश गर्नेछैनन्। जब हाम्रा पङ्क्तिहरूमा शुद्धीकरण हुनेछ, तब हामी अब उपरान्त ‘हामी धनवान् छौं, सम्पत्तिमा बढेका छौं, र हामीलाई कुनै कुराको खाँचो छैन’ भनेर घमण्ड गर्दै निश्चिन्त भई बस्नेछैनौं।”

“सत्यतापूर्वक यसो भन्न सक्ने को छ: ‘हाम्रो सुन आगोमा खारिएको छ; हाम्रा वस्त्र संसारद्वारा कलुषित भएका छैनन्’ ? मैले हाम्रो शिक्षकलाई तथाकथित धार्मिकताका वस्त्रहरूतिर आँल्याइरहनुभएको देखें। ती वस्त्रहरू उतारेर उहाँले मुनिको अशुद्धता प्रकट गरिदिनुभयो। त्यसपछि उहाँले मलाई भन्नुभयो: ‘के तिमी देख्न सक्दैनौ कि तिनीहरूले कसरी आडम्बरपूर्वक आफ्नो अशुद्धता र चरित्रको सडनलाई ढाकछोप गरेका छन्?’ “विश्वासयोग्य शहर कसरी वेश्या बनेको छ!” मेरो पिताको घर व्यापारको घर बनाइएको छ, यस्तो स्थान जहाँबाट दैवी उपस्थिति र महिमा प्रस्थान गरिसकेका छन्! यही कारणले गर्दा दुर्बलता छ, र सामर्थ्यको अभाव छ।”

Testimonies, volume 8, 249, 250.

उक्त अंशमा, यिर्मयाहका हाँसो उडाउनेहरूको सभालाई लाओडिसियालीहरू भनेर चिनाइएको छ, जो मूर्ख कुँवारीहरू हुन्।

“मूर्ख कुमारीहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको मण्डलीको अवस्था, लाओडिसियाको अवस्थाको रूपमा पनि वर्णन गरिएको छ।” Review and Herald, August 19, 1890.

मूर्ख कुमारीहरूले मध्यरातको पुकारको आगमनमा आफ्नो तेलको अभाव प्रकट गर्छन्, जब तिनीहरूले यिर्मयाका प्राचीन मार्गहरूलाई अस्वीकार गर्दै, आफूले पहिल्यै रोजेको बाटोसँग मेल खाने भ्रमलाई ग्रहण गर्छन्। प्राचीन मार्गहरू त्यही स्थान हुन् जहाँ विश्राम र ताजगी पाइन्छ, र त्यो विश्राम र ताजगी पछिल्लो वर्षा हो।

“तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश समाप्त हुँदै गरेको समयतर्फ मलाई देखाइयो। परमेश्वरको शक्ति उहाँका जनहरूमाथि विश्राम गरेको थियो; तिनीहरूले आफ्नो कार्य पूरा गरिसकेका थिए र आफ्नो सामु रहेको परीक्षाको घडीका लागि तयार भएका थिए। तिनीहरूले पछिल्लो वर्षा, अथवा प्रभुको उपस्थितिबाट आउने ताजगी, प्राप्त गरेका थिए, र जीवित गवाही पुनर्जीवित भएको थियो। अन्तिम महान् चेतावनी जताततै घन्किसकेको थियो, र त्यसले सन्देश ग्रहण गर्न नचाहने पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई उद्वेलित र क्रोधित तुल्याएको थियो।” Early Writings, 279.

पवित्र आत्माको उण्डेलाइ भइरहेका बेला नै सत्यलाई प्रेम नगर्ने मूर्ख लाओदिकेयाका कुँवारीहरूमाथि त्यो प्रबल भ्रम उण्डेलिन्छ; त्यसैले तिनीहरूले सत्यको सट्टा विश्वास गर्न झूटलाई नै रोजे। सत्यको अस्वीकारलाई व्यवस्थाको अस्वीकारसँग समान ठहराइन्छ, किनकि परमेश्वरको व्यवस्था उहाँका भविष्यवाणीसम्बन्धी नियमहरूमा मूर्त भएको छ।

“प्रकाशन भनेको केही नयाँ कुरा निर्माण वा आविष्कार गर्नु होइन, तर जुन कुरा प्रकट नगरिएसम्म मानवजातिका लागि अज्ञात थियो, त्यसैको प्रकट हुनु हो। सुसमाचारमा समाविष्ट महान् र अनन्त सत्यहरू लगनशील खोज तथा परमेश्वरको सामु आफूलाई नम्र तुल्याउने कार्यद्वारा प्रकट गरिन्छन्। दिव्य शिक्षकले सत्यका नम्र अन्वेषकको मनलाई अगुवाइ गर्नुहुन्छ; र पवित्र आत्माको मार्गदर्शनद्वारा वचनका सत्यहरू उसलाई ज्ञात गराइन्छन्। र यसरी अगुवाइ गरिनुजस्तिको निश्चित र प्रभावकारी ज्ञान प्राप्त गर्ने अर्को कुनै उपाय हुन सक्दैन। मुक्तिदाताको प्रतिज्ञा थियो, ‘जब उहाँ, सत्यको आत्मा, आउनुहुन्छ, उहाँले तिमीहरूलाई सबै सत्यमा डोर्‍याउनुहुनेछ।’ पवित्र आत्माको प्रदानद्वारा नै हामीलाई परमेश्वरको वचन बुझ्न लगाइन्छ।”

“भजनकार यसरी लेख्छन्, ‘कुन उपायले एक जवान मानिसले आफ्नो चालचलन शुद्ध राख्न सक्छ? तपाईंको वचनअनुसार त्यसमा सावधान भएर। मेरो सारा हृदयले मैले तपाईंलाई खोजेको छु: मलाई तपाईंका आज्ञाहरूबाट भड्किन नदिनुहोस्.... मेरा आँखाहरू खोलिदिनुहोस्, ताकि म तपाईंको व्यवस्थाबाट अद्भुत कुराहरू देख्न सकूँ।’

“हामीलाई लुकेको धनझैं सत्यको खोजी गर्नु भनी चेतावनी दिइएको छ। सत्यका सच्चा खोजीकर्ताको समझ प्रभुले खोलिदिनुहुन्छ; र पवित्र आत्माले उसलाई प्रकाशनका सत्यहरू ग्रहण गर्न सक्षम बनाउनुहुन्छ। भजनकारले आफ्ना आँखाहरू व्यवस्था-शास्त्रबाट अद्भुत कुराहरू देख्न खोलिदिनुहोस् भनी प्रार्थना गर्दा यही अर्थ व्यक्त गर्दछ। जब आत्मा येशू ख्रीष्टका उत्कृष्टताहरूका लागि तीव्र तृष्णाले तड्पिन्छ, तब मनलाई उत्तम संसारका महिमाहरू ग्रहण गर्न समर्थ बनाइन्छ। केवल दिव्य शिक्षकको सहायता द्वारा मात्र हामी परमेश्वरको वचनका सत्यहरू बुझ्न सक्छौं। ख्रीष्टको विद्यालयमा हामी नम्र र दीन हुन सिक्छौं, किनकि त्यहाँ हामीलाई भक्तिभावका रहस्यहरूको समझ प्रदान गरिन्छ।” Sabbath School Worker, December 1, 1909.

पछिल्ला वर्षाको सन्देश वा त्यसको कार्यपद्धतिलाई अस्वीकार गर्नु भनेको परमेश्वरको व्यवस्थालाई अस्वीकार गर्नु हो। जब यर्मियाले यसो भने, “तिनीहरूले मेरा वचनहरूतर्फ कान दिएका छैनन्, न त मेरो व्यवस्थातर्फ, बरु त्यसलाई अस्वीकार गरेका छन्,” तब उनी होशोसँग सहमत भइरहेका छन्।

मेरो प्रजा ज्ञानको अभावले नाश भएका छन्; तैले ज्ञानलाई तिरस्कार गरेको हुनाले, म पनि तँलाई तिरस्कार गर्नेछु, ताकि तँ मेरो निम्ति पूजाहारी नहोस्; तैले आफ्ना परमेश्वरको व्यवस्था बिर्सेकोले, म पनि तेरा सन्तानलाई बिर्सिनेछु। होशे 4:6।

मूर्खहरूले अस्वीकार गर्ने ज्ञान भनेको ज्ञानको वृद्धि हो, जसलाई दानियेलले अन्त्यकालमा हुने भनी चिन्हित गरेका छन्। सन् १७९८ मा अन्त्यकालमा, र त्यसपछि फेरि सन् १९८९ मा अन्त्यकालमा, ज्ञानको यस्तो वृद्धि भयो, जसलाई परमेश्वरले ती दुई समानान्तर पुस्तामध्ये प्रत्येकको लागि आधारशिला खडा गर्नुहुँदा प्रयोग गर्न रोज्नुभएको सन्देशवाहकद्वारा औपचारिक रूप दिइयो। ती आधारभूत सत्यहरू केही बाइबलीय नियमहरूद्वारा व्यवस्थित गरिए, जुन तिनका-तिनका इतिहासका लागि चुनिएका सन्देशवाहकहरूलाई प्रकट गरिएका थिए, र ती आधारभूत सत्यहरू नै यर्मियाका प्राचीन मार्गहरू हुन्, र अन्ततः तिनै सत्यहरूले मध्यरात्रिको पुकार र ठूलो सोरको सन्देशहरूको तेललाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। पछिल्लो वर्षाले एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने इतिहासमा मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश उत्पन्न गराउँछ, र त्यसपछि अझै पनि बेबिलोनमा रहेका परमेश्वरका अर्को बगाललाई भेला गर्ने इतिहासमा ठूलो सोरको सन्देश उत्पन्न गराउँछ। पछिल्लो वर्षा सन्देश पनि हो र सन्देश उत्पन्न गराउने कार्यविधि पनि हो। दानियेलको ज्ञानको वृद्धिले तीन-चरणीय परीक्षाको प्रक्रिया प्रारम्भ गर्छ।

अनि उहाँले भन्नुभयो, “हे दानिएल, आफ्नो बाटो लाग; किनकि यी वचनहरू अन्तको समयसम्म बन्द गरिएका र मोहर लगाइएका छन्। धेरै शुद्ध पारिनेछन्, सेता बनाइनेछन्, र जाँचिनेछन्; तर दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक नै गर्नेछन्; अनि दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैन; तर बुद्धिमानहरूले बुझ्नेछन्।” दानिएल 12:9, 10.

दानियेलका दुष्टहरू मत्तीका मूर्ख कुमारीहरू हुन्, जसले आफ्नो लाओदिकीय अवस्थालाई कायम राख्ने छनोट गर्छन्। तिनीहरूको अवस्था दानियेलका तीन परीक्षाहरूको तेस्रो चरणमा प्रकट हुन्छ, जहाँ बुद्धिमान र दुष्ट दुवैको परीक्षा गरिन्छ। अन्तिम परीक्षा त्यही हो जहाँ न्याय कार्यान्वित हुन्छ, र दुवै वर्गले आफूसँग तेल छ कि छैन भन्ने कुरा प्रकट गर्छन्।

“फेरि यी दृष्टान्तहरूले यो शिक्षा दिन्छन् कि न्यायपछि कुनै परीक्षाकाल रहनेछैन। सुसमाचारको कार्य पूरा भएपछि तुरुन्तै असल र दुष्टबीच छुट्याउने काम हुन्छ, र प्रत्येक वर्गको भाग्य सदाका लागि स्थिर हुन्छ।” Christ’s Object Lessons, 123.

तेस्रो परीक्षामा चरित्रको प्रकटताले आराधकहरूलाई या त मूर्ख लाओदिकेयावासी वा बुद्धिमान फिलाडेल्फियावासीको रूपमा पहिचान गराउँछ। अन्तिम परीक्षा पछिल्लो वर्षाको सन्देशसँग सम्बन्धित रूपमा पूरा हुन्छ, जुन पछिल्लो वर्षाको पद्धतिद्वारा प्रकाशमा ल्याइएको छ। पछिल्लो वर्षाको पद्धतिलाई अस्वीकार गर्नु भनेको आत्मालाई यस्तो अवस्थामा राख्नु हो, जहाँ उसले पछिल्लो वर्षाको सन्देश बुझ्न सक्दैन। यशैयाले सन्देश र पद्धति दुवैलाई अन्तिम परीक्षाको रूपमा पहिचान गर्छन्।

उहाँले कसलाई ज्ञान सिकाउनुहुने? र कसलाई सिद्धान्त बुझाउनुहुने? के तिनीलाई, जो दूधबाट छुटाइएका छन्, र स्तनबाट हटाइएका छन्? किनकि आज्ञामाथि आज्ञा, आज्ञामाथि आज्ञा; पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति; यहाँ अलिकति, र त्यहाँ अलिकति हुनुपर्छ: किनकि उहाँले हकलाउने ओठहरूद्वारा र अर्को भाषाद्वारा यस प्रजासित बोल्नुहुनेछ। जसलाई उहाँले भन्नुभयो, यही विश्राम हो जसद्वारा तिमीहरूले थाकेकाहरूलाई विश्राम दिन सक्नेछौ; र यही ताजगी हो: तैपनि तिनीहरूले सुन्न चाहैनन्। तर परमप्रभुको वचन तिनीहरूका निम्ति आज्ञामाथि आज्ञा, आज्ञामाथि आज्ञा; पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति; यहाँ अलिकति, र त्यहाँ अलिकति भयो; ताकि तिनीहरू जाऊन्, र पछाडि लडून्, र भाँचिऊन्, र पासोमा परून्, र समातिऊन्। यसकारण, हे यरूशलेममा भएका यस प्रजामाथि शासन गर्ने हाँसो गर्ने मानिसहरू हो, परमप्रभुको वचन सुन। किनकि तिमीहरूले भनेका छौ, हामीले मृत्यु-सँग करार बाँधेका छौं, र पातालसँग हामी सहमतिमा छौं; जब उम्लँदो कोर्दा भएर जानेछ, त्यो हामीकहाँ आइपुग्नेछैन: किनकि हामीले झूटलाई आफ्नो शरण बनाएका छौं, र असत्यको मुनि हामीले आफूलाई लुकाएका छौं: यसैले परमप्रभु यहीवा यसो भन्नुहुन्छ, हेर, म सियोनमा जगको निम्ति एउटा ढुङ्गा राख्छु, जाँचिएको ढुङ्गा, बहुमूल्य कुनाको शिलाखण्ड, दृढ जग: जसले विश्वास गर्छ, उसले हतार गर्नेछैन। म न्यायलाई डोरीमा, र धार्मिकतालाई साहुलमा राख्नेछु: अनि असिनाले झूटको शरणलाई बढारेर लैजानेछ, र पानीहरूले लुक्ने ठाउँलाई डुबाइदिनेछन्। अनि मृत्यु-सँगको तिमीहरूको करार रद्द गरिनेछ, र पातालसँगको तिमीहरूको सहमति ठहरिनेछैन; जब उम्लँदो कोर्दा भएर जानेछ, तब तिमीहरू त्यसद्वारा कुल्चिनेछौ। यशैया २८:१-१८।

बाइबलको अगमवाणीमा उल्लिखित “उलँदो प्रहार” भनेको क्रमशः विकसित हुँदै जाने आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी सङ्कट हो, जसको आरम्भ संयुक्त राज्य अमेरिकामा चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाबाट हुन्छ। ती मूर्ख, दुष्ट लाओडिसीहरू, जससँग “सत्यको प्रेम” छैन, र यसकारण ज्ञानको वृद्धिलाई अस्वीकार गर्छन्, उनीहरू विश्वास गर्छन् कि “उलँदो प्रहार” उनीहरूमाथि “आउनेछैन”, किनकि अन्य कुराहरूका साथै, तिनीहरूले बाइबलको अगमवाणीमा रोमको एउटा प्रतीकको झूटा परिभाषा स्वीकार गर्ने छनौट गरे। यसो गर्दा, तिनीहरूले आफ्नै अगमवाणीय आधारशिलामाथि आधारित एउटा झूटा अगमवाणीय नमूना निर्माण गरे। तिनीहरूको आधारशिला बालुवामाथि निर्मित छ, जसले असंख्य साना चूरा पारिएका ढुङ्गाहरूको भीडलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। बुद्धिमानहरूको आधारशिला भने एकमात्र चट्टानमाथि निर्मित हुन्छ।

मलाई दिइएको परमेश्वरको अनुग्रहअनुसार, एक बुद्धिमान मुख्य निर्माणकर्ता जस्तै, मैले जग बसालें, र अर्कोले त्यसमाथि निर्माण गर्दछ। तर प्रत्येक मानिसले त्यस जगमाथि कसरी निर्माण गर्दछ भन्ने कुरामा होसियार रहोस्। किनकि बसालिएको जगबाहेक, जुन येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, अरू कुनै जग कसैले बसाल्न सक्दैन। अब यदि कसैले यस जगमाथि सुन, चाँदी, बहुमूल्य पत्थरहरू, काठ, घाँस, परालले निर्माण गर्छ भने, प्रत्येक मानिसको काम प्रकट गरिनेछ; किनकि त्यो दिनले त्यसलाई देखाइदिनेछ, किनभने त्यो आगोद्वारा प्रकट गरिनेछ; र आगोले प्रत्येक मानिसको काम कस्तो किसिमको छ भनी जाँच गर्नेछ। १ कोरिन्थी ३:१०-१३।

झूटा आधार साँचो आधारसँग विरोधमा उभ्याइएको छ, जो ख्रीष्ट येशू—चट्टान—हुनुहुन्छ। दानियलका तीन परीक्षामध्ये अन्तिम परीक्षामा साँचो वा झूटा आधार प्रकट हुन्छ। यो “आगोद्वारा प्रकट” हुन्छ—वाचाको सन्देशवाहकको आगोद्वारा, जो अकस्मात् आफ्नो मन्दिरमा आउनुहुनेछ। तब मृत्युसँग वाचा बाँधेका एक वर्ग प्रकट हुन्छन्, र जीवनको वाचा बाँधेका अर्को वर्ग पनि प्रकट हुन्छन्।

हेर, म मेरो दूत पठाउनेछु, र उसले मेरो सामु मार्ग तयार पार्नेछ; अनि परमप्रभु, जसलाई तिमीहरू खोज्छौ, अचानक आफ्नो मन्दिरमा आउनुहुनेछ, अर्थात् करारका दूत, जसमा तिमीहरू प्रसन्न हुन्छौ; हेर, उहाँ आउनुहुनेछ, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ। तर उहाँको आगमनको दिनमा को ठहरिन सक्ला? र उहाँ प्रकट हुनुहुँदा को उभिरहन सक्ला? किनकि उहाँ धातु शुद्ध पार्नेको आगोजस्तै, र कपडा धोइशुद्ध पार्नेको क्षारजस्तै हुनुहुन्छ; अनि उहाँ चाँदी शुद्ध पार्ने र पवित्र तुल्याउनेजसरी बस्नुहुनेछ; र उहाँले लेवीका सन्तानलाई शुद्ध पार्नुहुनेछ, र तिनीहरूलाई सुन र चाँदीझैँ निर्मल तुल्याउनुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले परमप्रभुलाई धार्मिकतामा चढावा अर्पण गर्न सकून्। तब यहूदा र यरूशलेमको चढावा परमप्रभुलाई मनोहर हुनेछ, प्राचीन दिनहरूमा जस्तै, र पहिलेका वर्षहरूमा जस्तै। अनि म न्याय गर्न तिमीहरूका नजिक आउनेछु; र जादूटुना गर्नेहरूका विरुद्ध, व्यभिचारीहरूका विरुद्ध, झूटो शपथ खानेहरूका विरुद्ध, ज्यालादारलाई उसको ज्यालामा थिचोमिचो गर्नेहरूका विरुद्ध, विधवा र दुहुराको विरुद्ध अन्याय गर्नेहरूका विरुद्ध, परदेशीलाई उसको अधिकारबाट वञ्चित गर्नेहरूका विरुद्ध, र मसँग डर नमानेकाहरूका विरुद्ध म छिटो साक्षी हुनेछु, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ। मलाकी ३:१-५।

जब दानिएलको परीक्षाको प्रक्रिया तेस्रो परीक्षासम्म पुग्छ, र बुद्धिमान् तथा दुष्टहरूको परीक्षा हुन्छ, तब करारका दूत न्यायमा नजिक आउँछन्। दानिएलको तीन-चरणीय परीक्षाको प्रक्रिया अन्तको समयमा आरम्भ हुन्छ, जब दानिएलको पुस्तकको मोहोर खोलिन्छ र ज्ञान वृद्धि हुन्छ। ज्ञानको यो वृद्धि तुरही फुक्ने चुनिएको दूतको कार्यद्वारा स्पष्टतामा ल्याइन्छ। मलाकीले त्यस दूतलाई “दूत” भनी सम्बोधन गर्छन्, जसले करारका दूतको आगमनभन्दा अघि “मार्ग तयार गर्छ”, र जसले आगोद्वारा प्रकट गर्नुहुन्छ कि कसले उहाँसँग करारमा प्रवेश गरेको छ, वा कसले मृत्यु-सँग करार बाँध्न रोजेको छ। मिलेराइट इतिहासमा ख्रीष्ट २२ अक्टोबर, १८४४ मा अकस्मात् आफ्नो मन्दिरमा आउनुभयो, जुन एक मार्गचिन्ह हो, जसले चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था-लाई पूर्वछाया दिन्छ।

“हाम्रो महायाजकको रूपमा ख्रीष्टको पवित्रस्थानको शुद्धीकरणका निम्ति परमपवित्र स्थानमा आगमन, जसलाई दानिएल ८:१४ मा देखाइएको छ; मानिसका पुत्रको प्राचीन दिनहरू भएका परमेश्वरकहाँ आगमन, जसरी दानिएल ७:१३ मा प्रस्तुत गरिएको छ; र मलाकीद्वारा अगमवाणी गरिएको प्रभुको आफ्नै मन्दिरमा आगमन—यी सबै एउटै घटनाका वर्णनहरू हुन्; र यही कुरा मत्ती २५ मा भएका दस कन्याहरूको दृष्टान्तमा ख्रीष्टद्वारा वर्णन गरिएको दुलहाको विवाहमा आगमनद्वारा पनि प्रतिरूपित गरिएको छ।” The Great Controversy, 426.

दानियेलका तीन परीक्षामध्ये अन्तिम परीक्षा चाँडै आउन लागेको आइतवार-व्यवस्थाको समयमा हुन्छ, जब करारका दूत आगोको माध्यमबाट यो प्रकट गर्न आइपुग्नुहुन्छ कि लेवीहरूकै सन्दर्भमा राखिएको जीवन वा मृत्यु मध्येको कुनसँग कसले करार बाँधेको छ। जब मलाकीले मत्तीका बुद्धिमान् र मूर्ख कुँवारीहरूको—जो यूहन्नाका लाओडिकीया र फिलाडेल्फियावासीहरू, तथा दानियेलका बुद्धिमान् र दुष्टहरू हुन्—वर्णन गर्छन्, तब दुवै समूह आगोद्वारा परीक्षित हुन्छन्, र त्यसपछि तिनीहरूले को लेवी हो, वा को लेवी होइन, भन्ने कुरा प्रकट गर्छन्।

लेवीहरू ती व्यक्तिहरूको प्रतीक हुन्, जो सुनका बाछाहरूका दुई विद्रोहहरूमा विश्वासयोग्यतापूर्वक अडिग रहे। पहिलो विद्रोह हारूनको थियो, र दोस्रो यारोबामको विद्रोह थियो। दुवै दृष्टान्तहरूमा लेवीहरूले विश्वासयोग्यहरूको प्रतिनिधित्व गरे, र दुवैले चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको समयमा लेवीहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको एउटा समूहको विश्वासयोग्यताका दुई साक्षी प्रदान गर्छन्। हारूनले एउटा सुनको बाछो बनाए। सुन बाबेलको प्रतीक हो, र बाछो एउटा पशुको प्रतिमा हो। त्यसपछि उसले एउटा चाड नियुक्त गर्‍यो, र मूर्ख मानिसहरू बाछोको वरिपरि निर्वस्त्र भएर नाचे। तिनीहरूको सारा विद्रोह मोशा, चुनिएका सन्देशवाहक, प्रति तिनीहरूको अस्वीकारमाथि आधारित र त्यसैबाट प्रेरित थियो।

तब मोशाले हारूनलाई भने, “यस प्रजाले तिमीलाई के गरेको थियो, जसले तिमीले उनीहरूमाथि यति ठूलो पाप ल्यायो?” हारूनले भने, “मेरो प्रभुको क्रोध नदन्कियोस्; तपाईंले यस प्रजालाई चिन्नुहुन्छ, कि तिनीहरू दुष्टतामा लागेका छन्। किनकि तिनीहरूले मलाई भने, ‘हाम्रा अगुवाइ गर्न सक्ने देवताहरू हाम्रो लागि बनाइदेरु; किनकि हामीलाई मिश्रदेशबाट निकालेर ल्याउने यो मोशाको के भयो, हामी जान्दैनौं।’ तब मैले तिनीहरूलाई भने,

‘जससँग सुन छ, उसले त्यो फुकालोस्।’ त्यसपछि तिनीहरूले त्यो मलाई दिए; अनि मैले त्यसलाई आगोमा हालें, र यो बाछो निस्कियो।” जब मोशाले देखे कि प्रजा नाङ्गो भएको थियो; (किनकि हारूनले तिनीहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूको बीचमा लाजमा पारिने गरी नाङ्गो बनाएको थियो;) तब मोशा छाउनीको ढोकामा उभिएर भने, “जो परमप्रभुको पक्षमा छ, त्यो मसँग आओस्।” तब लेवीका सबै सन्तानहरू उनीकहाँ भेला भए। अनि उनले तिनीहरूलाई भने, “इसाएलका परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, ‘हरेक मानिसले आफ्नो तरवार कम्मरमा बाँधोस्, र छाउनीभरि एउटा ढोकादेखि अर्को ढोकासम्म ओहोरदोहोर गर, र हरेक मानिसले आफ्ना दाजुभाइलाई, हरेक मानिसले आफ्ना सङ्गीलाई, र हरेक मानिसले आफ्ना छिमेकीलाई मारोस्।’” लेवीका सन्तानहरूले मोशाको वचनअनुसार गरे; र त्यस दिन प्रजामध्ये करिब तीन हजार मानिस मारिए। प्रस्थान 32:21-28।

नाच्नेहरू लाओडिसियाका थिए, जसले “आफ्नो नग्नताको लज्जा” प्रकट गरे; यो छैटौँ विपत्तिको चेतावनी हो, अर्थात् आधुनिक रोमको त्रिविध संरचनालाई—अजिङ्गर, पशु, र झूटा अगमवक्ताको रूपमा—ठीकसँग बुझ्नुपर्ने आवश्यकतासम्बन्धी चेतावनी। त्यो चेतावनीले उरियाह स्मिथको निजी व्याख्यालाई तीव्र रूपमा खण्डन गर्छ, जसले छैटौँ विपत्ति र आर्मागेडोनसँग सम्बन्धित सत्यहरूलाई नष्ट गरिदियो।

जसले आफ्नो लाओडिसियाली अवस्था प्रकट गरे, तिनीहरूले चुनिएका सन्देशवाहकको अधिकारलाई अस्वीकार गरेका थिए र त्यही भ्रमित बुझाइ प्रकट गरेका थिए जुन तिनीहरूमा पाइन्छ जो “the daily” को शैतानी प्रतीकलाई ख्रीष्टको पवित्रस्थान-सेवकाइको ईश्वरीय प्रतीकका रूपमा चित्रे छनौट गर्छन्। तिनीहरूले आफ्नो उद्धारलाई एक प्रतीकात्मक देवतासँग सम्बन्धित ठहराए, तर तिनीहरूले आराधना गर्न छानेको देवता मिश्रको देवताको प्रतीक थियो, र मिश्र अजिङ्गरको प्रतीक हो। लाओडिसियाली एडभेन्टवादमा जस्तै, तिनीहरूले “the daily” मूर्तिपूजक रोम, अर्थात् अजिङ्गर, को प्रतीक हो भन्ने सत्यलाई अस्वीकार गरे, र त्यस शैतानी प्रतीकलाई ख्रीष्टको प्रतीकका रूपमा चिन्हित गरे।

हे मानिसको पुत्र, आफ्नो मुख मिश्रका राजा फिरऊनतर्फ लगाऊ, र उसको विरुद्ध, तथा सारा मिश्रको विरुद्ध अगमवाणी गर: बोल, र भन, परमप्रभु यहीवा यसो भन्नुहुन्छ; हेर, म तेरो विरुद्धमा छु, हे मिश्रका राजा फिरऊन, तँ महान् अजिङ्गर, जो आफ्ना नदीहरूको बीचमा पल्टिरहन्छस्, र जसले भन्छस्, ‘मेरो नदी मेरो आफ्नै हो, र मैले यसलाई आफ्नै निम्ति बनाएको हुँ।’ इजकिएल २९:२, ३।

हारूनका विद्रोहीहरूले त्यो झूटमा विश्वास गरे कि सुनौलो बाछाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको अजिङ्गरको एक प्रतीक नै त्यो देवता थियो जसले तिनीहरूलाई मिश्रको दासत्वबाट छुटकारा दिलाएको थियो। लाओडिसियाली एडभेन्टवादले त्यो झूटमा विश्वास गर्छ कि “दैनिक”द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको मूर्तिपूजक रोम (अजिङ्गर) को एक प्रतीक नै ख्रीष्टको प्रतीक हो, जसको कार्य स्वर्गीय पवित्रस्थानमा उहाँको सेवकाइमा मानिसहरूलाई पापको दासत्वबाट छुटकारा दिनु हो। तिनीहरूले चुनिएका सन्देशवाहकलाई पनि अस्वीकार गरे, जसरी “दैनिक”को प्रतीकात्मकतामाथिको विवादमा लाओडिसियाली एडभेन्टवादले गर्‍यो।

लाओडिकीया-सम्बन्धी एडभेन्टवादको पहिलो पुस्तामा (१८४४ देखि १८८८) तिनीहरूले सात समयको पहिचान गर्ने मिलरको कार्यलाई अस्वीकार गरे। दोस्रो पुस्तामा (१८८८ देखि १९१९) तिनीहरूले “दैनिक” को सत्यलाई अस्वीकार गर्ने प्रक्रियाको आरम्भ गरे। तेस्रो पुस्तामा (१९१९ देखि १९५७) तिनीहरू धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादको त्यस बुझाइतर्फ फर्केका थिए कि “तेरा जनताका लुटेराहरू” एन्टिओकस एपिफानेस हुन्। ११ सेप्टेम्बर २००१ मा तिनीहरूले बाइबलको भविष्यवाणीमा इस्लामको भूमिकालाई अस्वीकार गरे, जब तेस्रो धिक्कार त्यही मितिमा आइपुग्यो। ती चारवटै सत्यहरू मिलरद्वारा कायम राखिएका थिए र हबकूकका दुई पाटीहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्, र ती प्रत्येक सिस्टर ह्याइटले “चयन गरिएको व्यक्ति” भन्नुहुने मिलरको कार्यसँग सम्बन्धित आधारभूत सत्यहरू हुन्।

यारोबामको विद्रोह उत्तरी राज्यको आरम्भमै सुरु भयो, जुन ती दश गोत्रहरूबाट बनेको थियो जसले यारोबामलाई आफ्नो पहिलो राजा बनाए। यारोबामले सुनका दुईवटा बाछा बनाए र एउटालाई बेतेलमा राख्यो, जसको अर्थ

परमेश्वरको घर हो, र अर्कोचाहिँ दानमा, जसको अर्थ न्याय हो। बेतेल र दानले मिलेर मण्डली (बेतेल) र राज्य (दान) को संयोजनलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। अनि हारूनको विद्रोहमा जस्तै, ती बाछाहरू सुनका बनाइएका थिए, जो बेबिलोनको प्रतीक हो, र दुवै नै एउटा पशुको प्रतिमा थिए। हारूनको सन्दर्भमा जस्तै, यारोबामले वार्षिक चाड ठहरायो र ती बाछाहरूलाई ती देवताहरूको रूपमा चिन्हित गर्‍यो जसले परमेश्वरका प्रजालाई मिश्रदेशबाट बाहिर निकालेका थिए।

यरोबामले आफ्नो हृदयमा भन्यो, अब राज्य दाऊदको घरानातर्फ फर्कनेछ। यदि यी मानिसहरू यरूशलेममा परमप्रभुको भवनमा बलि चढाउन जान्छन् भने, तब यस प्रजाको हृदय फेरि आफ्ना प्रभु, अर्थात् यहूदाका राजा रहबामतर्फ फर्कनेछ; अनि तिनीहरूले मलाई मार्नेछन् र फेरि यहूदाका राजा रहबामकहाँ जानेछन्। यसकारण राजाले सल्लाह गरेर सुनका दुई वटा बाछा बनाए, र तिनीहरूलाई भन्यो, “यरूशलेममा उक्लेर जानु तिमीहरूका लागि अत्यन्तै गाह्रो छ; हेर, हे इस्राएल, तिम्रा देवताहरू यी नै हुन्, जसले तिमीहरूलाई मिश्रदेशबाट निकालेर ल्याए।” अनि उसले एउटा बेतेलमा राख्यो, र अर्को दानमा। अनि यो कुरा पापको कारण बन्यो; किनकि ती मानिसहरू एउटाको सामु उपासना गर्न दानसम्म गए। अनि उसले उच्चस्थानहरूको एउटा भवन बनायो, र लेवीका सन्तान नभएका, साधारण जनसमूहमध्येबाट पूजाहारीहरू नियुक्त गर्‍यो। अनि यरूबामले आठौँ महिनाको पन्ध्रौँ दिनमा यहूदामा हुने चाडजस्तै एउटा चाड ठहरायो, र उसले वेदीमाथि बलि चढायो। उसले बेतेलमा पनि त्यस्तै गर्‍यो, आफूले बनाएका बाछाहरूलाई बलि चढाउँदै; अनि आफूले बनाएका उच्चस्थानहरूका पूजाहारीहरूलाई बेतेलमा नियुक्त गर्‍यो। यसरी उसले बेतेलमा आफूले बनाएको वेदीमाथि आठौँ महिनाको पन्ध्रौँ दिनमा, अर्थात् त्यस महिनामा, जुन उसले आफ्नै हृदयबाट कल्पना गरेको थियो, बलि चढायो; र इस्राएलका सन्तानहरूका लागि एउटा चाड ठहरायो; अनि उसले वेदीमाथि बलि चढायो, र धूप बाल्यो। 1 राजाहरू 12:26-33।

यरोबामले “आफ्नै हृदयमा योजना गर्‍यो,” जसले आफ्नो भविष्यवाणीसम्बन्धी नमूना निर्माण गर्न “निजी व्याख्या” प्रविष्ट गराउने उरियाह स्मिथको कार्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। यरोबामले हारूनको ढाँचा पछ्यायो र यसरी मिस्रको एउटा देवतालाई साँचो परमेश्वरको रूपमा गलत रूपमा प्रस्तुत गर्‍यो। हारून र यरोबाम दुवैले उत्पन्न गरेको देवता राज्यकला र चर्चकलाको प्रतीकका रूपमा रोमको द्वैध स्वभावको एउटा प्रतीकको गलत अनुप्रयोगमा आधारित थियो। हारून र यरोबाम दुवैले पशुको एउटा मूर्तिको प्रतीकवादद्वारा अजिङ्गरको शक्तिको एउटा प्रतिरूपलाई चिनाउँदै थिए। यसरी, विद्रोहका ती दुवै पवित्र इतिहासहरूले परमेश्वरका जनहरूको महान् परीक्षालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसद्वारा तिनीहरूको अनन्त भाग्यको निर्णय गरिनेछ। प्रेरणाअनुसार त्यो परीक्षा भनेको पशुको मूर्तिको गठनसम्बन्धी परीक्षा हो।

तेरो जनताका डाँकूहरूका रूपमा रोमको प्रतीकसम्बन्धी पहिलो विवाद, जसले 1843 को पायोनियर चार्टमा स्थान पायो, यसो तर्क गर्‍यो कि डाँकू रोम नभई एन्टिओकस एपिफानेस हो। पहिलो विवादले तेरो जनताका डाँकूहरू रोम हुन् भन्ने विषयमा अन्तिम विवादलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो, जहाँ अहिले संयुक्त राज्य अमेरिका नै डाँकूहरू हुन्, रोम होइन, भनेर तर्क गरिन्छ। तथापि, दानिएल 11 का पद 10 देखि 15 सम्म एन्टिओकस संयुक्त राज्य अमेरिकाको प्रतीक हो, त्यसैले को प्रतिनिधित्व गरिएको छ भन्ने विषयमा आरम्भको झूट र अन्त्यको झूट एउटै छन्।

अन्तिम दिनहरूमा एन्टिओकसले के प्रतिनिधित्व गर्‍यो भन्ने विषयमा रहेको अन्धकार र भ्रमले, हारून र यारोबामको विद्रोहले झैं, पशुको मूर्तिको विषयमा पनि भ्रम उत्पन्न गर्छ। परमेश्वरका जनतामाथिको महान् परीक्षा नै पशुको मूर्तिको गठन हो, र यही समयमा पशुको मूर्तिको विषयमा भ्रम उत्पन्न भइरहेको छ।

“परमप्रभुले मलाई स्पष्टसँग देखाउनुभएको छ कि कृपाकाल समाप्त हुनुअघि नै पशुको मूर्ति गठन गरिनेछ; किनकि यो परमेश्वरका जनहरूका लागि महान् परीक्षा हुनेछ, जसद्वारा तिनीहरूको अनन्त भाग्यको निर्णय गरिनेछ। तपाईंको अडान असंगतिहरूको यस्तो गिजोलो मिश्रण हो कि यसद्वारा थोरैमात्र धोखा खानेछन्।”

“प्रकाश १३ मा यो विषय स्पष्ट रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ; [प्रकाश 13:11-17, उद्धृत]।

“यो त्यो परीक्षा हो जुन परमेश्वरका मानिसहरूले मोहर लगाइनुअघि अवश्य भोग्नुपर्छ। जस-जसले उहाँको व्यवस्था पालन गरेर, र जाली विश्रामदिन स्वीकार गर्न इन्कार गरेर, परमेश्वरप्रतिको आफ्नो निष्ठा प्रमाणित गरे, तिनीहरू प्रभु परमेश्वर यहीवाको ध्वजामुनि पङ्क्तिबद्ध हुनेछन्, र जीवित परमेश्वरको मोहर प्राप्त गर्नेछन्। स्वर्गीय उद्गम भएको सत्यलाई त्यागेर आइतबारको विश्रामदिन स्वीकार गर्नेहरूले पशुको छाप प्राप्त गर्नेछन्।”

Manuscript Releases, volume 15, 15.

जब सिस्टर व्हाइटले “नित्य” ले मूर्तिपूजक रोमलाई जनाउँछ भन्ने मिलरको दृष्टिकोणलाई समर्थन गरिन्, तब उनले भनिन् कि 1844 देखि “अन्य दृष्टिकोणहरू” — बहुवचनमा — ग्रहण गरिएका छन्, जसले “अन्धकार र भ्रम” उत्पन्न गरेका छन्। “नित्य” सम्बन्धी झूटा दृष्टिकोणहरूद्वारा उत्पन्न भएको भ्रम, जुन “तेरा जनताका डाँकाहरू” को रूपमा मूर्तिपूजक रोमको एक प्रतीक हो, रोम र रोमको प्रतिमाबीचको भेदसम्बन्धी विषयमा भ्रम र अन्धकार उत्पन्न गर्दछ।

रोमको एउटा प्रतीकसम्बन्धी पहिलो र अन्तिम विवादहरू पहिलेको करारका ती मानिसहरू, जो पछि पारिँदै थिए, र त्यसबेला परमेश्वरका नयाँ करारका मानिसहरू बन्दै गइरहेका मानिसहरूका बीचमा घटित भए। यस विवादमा स्थापित व्याकरणिक नियमहरूद्वारा शासित हुन अनिच्छुकता पनि समावेश थियो, किनकि पद चौधमा रहेको “also” शब्दलाई प्रोटेस्टेन्टहरूले अस्वीकार गरे, यसरी तिनीहरूले दाबी गरे कि लुटेराहरू अवश्य नै अधिल्ला पदहरूभित्र प्रतिनिधित्व गरिएको उही शक्ति हुनुपर्छ।

जब एन्टिओकसलाई “लुटेराहरू” ठहरिन बाध्य पारियो, तब त्यसले पवित्रशास्त्रलाई तोडमरोड गरिएको कुराको प्रतिनिधित्व गर्‍यो। त्यो एक निजी व्याख्या थियो, किनकि सत्यको विरोधमा रहेको कुनै पनि झूटा सिद्धान्त निजी व्याख्या नै हुन्छ। यो विवाद आफैँ एक आधारभूत सत्य बन्यो, किनकि यो 1843 को अग्रदूतहरूको चार्टमा अभिलेखित गरिएको थियो। प्रेरणाद्वारा उक्त चार्टको अनुमोदनले “लुटेराहरू” लाई रोमको प्रतीकको रूपमा पुष्टि र प्रमाणीकरण गर्‍यो, र सत्यको गम्भीरतालाई अझ महान् बनायो, किनकि यस सिद्धान्तलाई अस्वीकार गर्नु भनेको जगहरू र भविष्यवाणीको आत्माको अधिकार—दुवैलाई—अस्वीकार गर्नु थियो।

तिम्मा जनताका डाँकुहरूले रोमको प्रतिनिधित्व गर्छन् भन्ने सही बुझाइ, स्वर्गदूतहरूले विलियम मिलरलाई दिएको भविष्यसूचक नमूनासित थपियो, किनकि त्यो उनले बुझ्न र प्रस्तुत गर्न आएका भविष्यसूचक नमूनासँग मेल खान्थ्यो; अर्थात् यो कि मूर्तिपूजक र पोपीय रोम उनका सबै भविष्यसूचक प्रयोगहरूको आधार थिए।

दानियेल ११ को छत्तीसौँ पदमा उत्तरका राजालाई फ्रान्सको रूपमा, र त्यसपछि चालीसौँ पदमा टर्कीको रूपमा पहिचान गर्ने उरियाह स्मिथको निजी व्याख्या, उत्तरका राजाका दुईवटा झूटा पहिचानहरू थिए। सन् १८६३ मा स्मिथद्वारा आधारशिलाहरूको अस्वीकारले यस्तो अन्धोपन उत्पन्न गर्‍यो, जसले उसलाई भविष्यवाणीको एक अत्यन्त आधारभूत नियम देख्न नदियो; अर्थात्: ख्रीष्टको समयतिर आइपुग्दा भविष्यवाणीले ती आधुनिक आत्मिक सत्ताहरूलाई चित्रित गर्दथ्यो, जसको पूर्वछायाँ प्राचीन शाब्दिक सत्ताहरूले दिएको थियो। पावलले यस सत्यलाई स्पष्ट रूपमा सिकाए, जब उनले पहिले आउने कुरा शाब्दिक हो र त्यसपछि आत्मिक हो भनी पहिचान गरे।

तथापि पहिले आत्मिक होइन, तर प्राकृतिक हो; अनि त्यसपछि आत्मिक। १ कोरिन्थी १५:४६।

स्मिथ परमेश्वरका जनहरूको रूपमा धर्मत्यागी प्रोटेस्टान्टवादलाई प्रतिस्थापन गरेका वाचाका मानिसहरूमध्येका थिए, तर जब उनले “सात समय” लाई अस्वीकार गरे र आफ्नो १८६३ को चार्ट प्रस्तुत गरे, तब उनले तिनीहरूको विद्रोहको पक्षसमर्थन गरे। आफ्नो निजी व्याख्या लागू गर्दा प्रकाशको पुस्तकको अध्याय सोह्रमा उल्लिखित आमर्गिदोनबारे एक मिथ्या बुझाइ उत्पन्न भयो, जुन रोमको सही समझसम्बन्धी अर्को एक परीक्षा पनि हो।

डकैतहरूको विषयमा भएको पहिलो विवादसँगै, स्मिथले ती व्यक्तिहरूको प्रतिनिधित्व गरे जो दश कुँवारीहरूको दृष्टान्तको पहिलो परिपूर्तिसँग संलग्न भएका थिए। यसरी, उत्तरका राजासम्बन्धी आफ्नो व्यक्तिगत दृष्टिकोणद्वारा, उनले सन् 1856 र 1863 को बीचमा बेवास्ता गरिँदै गरेका एक करारका प्रजाको प्रतिनिधित्व गर्छन्, किनकि तिनीहरू लाओडिसियाली सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट कलीसिया बन्दै गइरहेका थिए। जस्तै डकैतहरूको विवादमा

प्रोटेस्टेन्टहरूले गरे, स्मिथले पनि आफ्नो निजी व्याख्याद्वारा विकृत पारेको उक्त खण्डको व्याकरणगत अधिकारलाई बेवास्ता गरे, किनकि व्याकरणको दृष्टिले पद एकतीसदेखि पद पैतालीससम्मको उत्तरका राजा सधैं र केवल पोपसम्बन्धी शक्ति नै हो।

“दैनिक” सम्बन्धी विवादको साथमा, “दैनिक” ले ख्रीष्टको पवित्रस्थानको सेवाकाइँलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ भन्ने पुरानो प्रोटेस्टेन्ट दृष्टिकोणलाई समर्थन गर्न विली ह्वाइट र ए. जी. ड्यानियेल्सद्वारा एडभेन्ट इतिहासमा झूटहरू प्रवेश गराइए। त्यो विशेष इतिहास हबक्कूकका तालिकाहरूमा पहिचान गरिएको छ, तर गलत दृष्टिकोणको प्रवर्द्धन र स्थापना सँग सम्बन्धित झूटा साक्षीलाई ध्यान दिनु महत्त्वपूर्ण छ; किनकि सही बुझाइ मिलरले दोस्रो थिस्सलोनिकीमा चिनेका थिए, जहाँ मुख्य विषय सत्यलाई प्रेम गर्नेहरू र झूटलाई विश्वास गर्नेहरूबीचको विरोधाभास हो।

“दैनिक” सम्बन्धी विवादले पङ्क्ति-माथि-पङ्क्ति हुने बुझाइमा यो थप गर्दछ कि रोमको अन्तिम विवाद पवित्र आत्माको खन्याइको समयमा घटित हुन्छ। माथिबाट पवित्र आत्मा खन्याइँदै गर्दा, तलबाट एउटा शक्ति उठ्दैछ र जसले त्यसलाई परमेश्वरको शक्तिको रूपमा ग्रहण गर्छ, तिनीलाई अधीनमा लिँदैछ, यद्यपि त्यो एक प्रबल भ्रम हो।

“विवादमा रहेका ती दुई महान् शक्तिहरू कार्यरत छन्, एउटा तलबाट र अर्को माथिबाट। प्रत्येक मानिस एक वा अर्कोको गोप्य प्रभावान्तर्गत हुन्छ, र उसका कार्यहरूले तिनीको उत्पत्तिको प्रेरणाको चरित्र प्रकट गर्नेछन्। जो ख्रीष्टसँग एकतामा बाँधिएका छन्, तिनीहरूले सधैं ख्रीष्टकै मार्गमा काम गर्नेछन्। जो शैतानसँग मिलनमा छन्, तिनीहरूले आफ्ना अगुवाको प्रेरणाान्तर्गत, पवित्र आत्माको शक्ति र कार्यको विरोधमा काम गर्नेछन्। मानिसको इच्छा स्वतन्त्र रूपमा कार्य गर्न छोडिएको छ, र कार्यद्वारा नै कुन आत्माले हृदयमा प्रभाव पारिरहेको छ भन्ने प्रकट हुन्छ। ‘तिनीहरूका फलद्वारा तिनीहरूले तिनीहरूलाई चिन्नुहुनेछ।’” The 1888 Materials, 1508.

“निरन्तर” सम्बन्धी विवादमा भविष्यवाणीगत विरोधाभास भनेको अजिङ्गरको एउटा प्रतीकलाई ख्रीष्टको प्रतीकको रूपमा पहिचान गर्नु हो। जसले सत्यलाई अस्वीकार गर्छन्, तिनीहरूले यस सत्यलाई पत्ता लगाउने मिलरको भूमिकालाई पनि अस्वीकार गरिरहेका हुन्छन्, र यसो गर्दा तिनीहरूले पवित्र आत्मालाई अस्वीकार गर्दै अक्षम्य पाप पूरा गरिरहेका हुन्छन्।

सेप्टेम्बर ११, २००१ को केही समयपछि रोमसम्बन्धी उत्पन्न भएको विवादलाई हामी अर्को लेखमा उठाउनेछौं।

“हामी यस्तो समयमा बाँचिरहेका छौं, जब जीवन अत्यन्त मूल्यवान् र अत्यन्त रोचक छ। सबै कुराको अन्त्य निकट आएको छ। चकित पार्ने घटनाक्रमहरू निरन्तर हाम्रो सामु उलगाउँदै जानेछन्; किनकि अदृश्य शक्तिहरू कार्यरत छन्, र ती अत्यन्त तीव्र सक्रियता प्रकट गरिरहेका छन्। तलका अन्धकारका शक्तिहरू मानवीय माध्यमहरूमाथि चलायमान छन्, र दुष्ट मानिसहरू परमेश्वरका आज्ञाहरू र येशूको विश्वासको विरुद्ध युद्ध गर्न दुष्ट स्वर्गदूतहरूसँग सहकार्य गरिरहेका छन्; त्यही समयमा माथिबाट आउने एक शक्ति ती व्यक्तिहरूमाथि चलायमान छ, जो ईश्वरीय प्रभावहरूमा आफूलाई समर्पित गर्नेछन्, र परमेश्वरका मानिसहरू स्वर्गीय बुद्धिमान् सत्ताहरूसँग सहकार्य गरिरहेका छन्। वास्तविक, निष्कपट विश्वासबाहेक अरू कुनै पनि कुरा यी अन्तिम दिनहरूमा प्रत्येक मानव-आत्मामाथि आउने त्यस दबाबलाई, जसले उसलाई जाँच्ने र परख गर्नेछ, सहन सक्ने छैन। परमेश्वर नै हाम्रो शरण हुनुपर्छ; हामी रूप, नामधारी विश्वास, विधि-विधान, वा पदमा भरोसा गर्न सक्दैनौं, न त यसो सोच्न सक्छौं कि हामीसँग जीवित रहेको नाम छ भन्ने कारणले हामी परीक्षाको दिनमा स्थिर रहन सक्षम हुनेछौं। जे-जे हल्लिन सक्छ, ती सबै हल्लाउनेछन्, र यी अन्तिम दिनहरूका छल र भ्रमहरूले हल्लाउन नसक्ने कुराहरू मात्र बाँकी रहनेछन्। आत्मालाई अनन्त शिलासँग दृढतापूर्वक गाँसिदेऊ; किनकि ख्रीष्टमा मात्र सुरक्षा हुनेछ। येशूले हामी बाँचिरहेको समयलाई संकटका दिनहरू भनी वर्णन गर्नुभयो। उहाँले भन्नुभयो, ‘जसरी नोएका दिनहरू थिए, मानिसको पुत्रको आगमन पनि त्यस्तै हुनेछ। किनकि जलप्रलयअघिका ती दिनहरूमा, नोए जहाजभित्र प्रवेश गरेको दिनसम्म, तिनीहरू खाइरहेका, पिइरहेका, विवाह गरिरहेका र विवाहमा दिइरहेका थिए, र जलप्रलय आई तिनीहरू सबैलाई बगाएर नलागेसम्म तिनीहरूले केही थाहा पाएनन्; मानिसको पुत्रको आगमन पनि त्यस्तै हुनेछ।’ ‘त्यसरी नै लूतका दिनहरूमा पनि जस्तै थियो; तिनीहरूले खाए, पिए, किनबेच गरे, रोपे,

निर्माण गरे; तर जुन दिन लूत सदोमबाट निस्कियो, त्यही दिन स्वर्गबाट आगो र गन्धक वर्षियो र तिनीहरू सबैलाई नाश गर्‍यो। मानिसको पुत्र प्रकट हुने दिन पनि ठीक त्यस्तै हुनेछ।’ ‘जब मानिसको पुत्र आफ्नो महिमामा आउनेछ, र सबै पवित्र स्वर्गदूतहरू उहाँसँग हुनेछन्, तब उहाँ आफ्नो महिमाको सिंहासनमा विराजमान हुनुहुनेछ; र उहाँका सामु सबै राष्ट्रहरू जम्मा गरिनेछन्; अनि उहाँले तिनीहरूलाई एक-अर्काबाट छुट्याउनुहुनेछ, जसरी गोठालाले भेडाहरूलाई बाख्राहरूबाट छुट्याउँछ; र उहाँले भेडाहरूलाई आफ्नो दाहिनेपट्टि, तर बाख्राहरूलाई देब्रेपट्टि राख्नुहुनेछ। तब राजाले आफ्नो दाहिनेपट्टि भएकाहरूलाई भन्नुहुनेछ, आओ, मेरा पिताद्वारा आशीषित हो, संसारको उत्पत्तिदेखि नै तिमीहरूका लागि तयार पारिएको राज्यको उत्तराधिकारी बनो।’ यस जीवनमा हाम्रो आचरणले त्यहाँको हाम्रो अनन्त नियति निर्धारण गर्नेछ; हामी परमेश्वरको राज्यको उत्तराधिकार पाउनेहरूसँग हुनेछौं कि बाहिरी अन्धकारमा जानेहरूसँग, यो भन्नु हामीमै निर्भर छ। परमेश्वरले हाम्रो उद्धारका लागि हरेक व्यवस्था गर्नुभएको छ; त्यसैले, असीम मूल्य तिरेर किनिएको त्यस अनुग्रहको लाभ हामी लिऔं। ‘किनकि परमेश्वरले संसारलाई यस्तो प्रेम गर्नुभयो कि उहाँले आफ्नो एकमात्र पुत्र दिनुभयो, ताकि उहाँमाथि विश्वास गर्ने कोही पनि नाश नहोस्, तर अनन्त जीवन पाओस्!’” Youth Instructor, August 3, 1893.